

10 Cur locis æqualibus,quàm inæqualibus,magis fatigatur: ocyus autè iter æquale,quàm inæquale cõficitur? An minus laboris hũc est, cum morus nõ semper eodẽ habitu agitur:quod in gressu inæquali potius fit:ocyus.n. ingredimur,vbi minus est tra naturã mouemur.Ergo per locũ equalẽ parcẽ,atq. frequenter & ponitur,& attollitur:per inæqualẽ autẽ,contrã. Atqui ratio attollendi contra naturã est:vi nanque omnem attollendi vsum exequimur. Quod autẽ per singulos gradus paulũ redditur, id multum per multos demum exultat.

11 Cur in planis laboriosius accubamus, quàm in cõcauis? An eadẽ ratio est, cur etiã in conuexis laboriosius, quàm planis? Cũ enim pondus corporis se eundẽ in locum, in sedendo, accubandoq. colligit, facit per afflictionẽ vt laboretur. Incurruũ igitur quàm rectum, idque quàm concauũ magis tale se exhibet: nostrum etenim corpus in orbem se colligit potius, quàm dirigat in processum. Quæ autẽ eiusmodi sunt, hæc per plura attinguntur à concauis,quàm à planis.His eisdem de causis etiã fit,vt quæ cedunt,minus,quàm dura, & renitentia, fatigent,& in accubando, & in sedendo. 12 Cur breues deambulationes fatigationem mouere amplius soleãt? An quia euariant, incomptaq. sunt: faciũt enim vt sepe subsistatur De contrario autẽm in contrarium frequenter mutari, laboriosum est: neutri nanq. affuescere sinit.

Quæ quidẽ affuescẽdi ratio? vacat fatigatione: vtrique autẽ simul vt affuescas, fieri nõ potest. 13 Cur qui equo vehuntur, quo longius equus decurrerit, eo magis emittentur lacrymas solent? Vtrum quoniam aer, qui se obiecat, subinde eo frigidior est, quo minus teporis corpus attingerit. Quod is etiã euenit, qui cursum nudo corpore agunt: frigus autem mouere lacrymam potest. An contrã. Res enim calida lacrymam ciet, velut Sol. Motus autem nimium calorem efficere potest. An propter istum illatum ab aere illud accidit. Quomodo enim venti aduersi oculis perturbant: sic aer occursans eo magis ferire potest, quod equus velocius agitur. 14 Cur cætera membra, cum perfricantur, pleniora euadant: venter autem soleat extenuari? An perfricatione protinus vehementiore extenuatur, cum is etiam impleri soleat illa fricandi ratione, quam paulatim amplificando admouemus, sed non æquẽ proficit, atque caro. qua de re quaeritur: quippe cum omnino in exercitando, la-

A Διὰ τί κοπιῶσι μᾶλλον ὑφ' ἐν τοῖς ἀμαλοῖς, ἢ ἐν τοῖς ἀνομαλοῖς τόποις δεύτων δὲ βαδίζουσι τὴν ὁμαλίαν ὁδὸν, ἢ τὴν ἀνομαλίαν; ἢ ὅτι ἀκοπιώτερον ὑφ' ὧν, τὸ μὴ αἰεὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἄματι ποιεῖται τὴν κίνησιν ὁ συμβαίνει ἐν τῇ ἀνομαλίᾳ πορεῖα μᾶλλον; δεύτων δὲ πορῶνται, ὅτι ἤπιν παρὰ φύσιν κινουόμεθα. ἐν ὑφ' ὧν τῷ ὁμαλοῦ, μικρὰ ἢ ἀσπίς καὶ δέσις καὶ πυκνὴ ὄσιν ὅτι δὲ τῷ ἀνομαλοῦ, τοῦ αὐτοῦ ἐστὶ δὲ τὸ αἶρειν, παρὰ φύσιν. βία γὰρ ὅτι πάντα ἀσπίς. τὲ δὲ παρ' ἐκείτην βίασιν γινόμενοι μικροὶ, πολὺ γίνεται παρὰ πολλὰς. ια Διὰ τί τὰ ὀπίπαιδα κοπιᾶσθερα ἐγκρατακέδαι ἤν κοίλων ὄσιν; ἢ διὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὰ κυρτὰ ἤν ὀπίπιδων; ἐπ' εἰ αὖ γὰρ τὸν σωμαροῖζόμενον τὸ βάρος ἐν τῇ κεδέσει, ἢ κρατακλήσει, τῇ ἀκλήσει ποιεῖ πόνοισι ὑφ' οὗ κερτὸν, πῶ δὲ τῆος τῆος δὲ, τὴ κοίλου μᾶλλον τοῦ πῶ ὄσιν. τὸ γὰρ σῶμα ἡμῶν ὄσιν ἀνομαλοῦτερον ἢ δεύτων. ἤν δὲ τοῦ πῶ καὶ πλέον ἀπεται τὰ κοίλα, ἢ τὰ ὀπίπαιδα, δὲ τῶν δὲ καὶ τὰ ἐνδεύτων ἤν μὴ ἐνδεύτων, ἀκοπιώτερα ὄσιν καὶ ἐγκρατακλήσει καὶ ἐκείτων. ιβ Διὰ τί οἱ βραχυχοῖς ἀσπείταται κοπιῶσι εἰσὶν; ἢ ὅτι ἀνομαλοὶ εἰσι; πολλὰ καὶ γὰρ ἔσται ποιοῖσι. τὸ δὲ ἐν τῷ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον ποινὰ μεταβάλλειν, κοπιῶσι ὄσιν. συνήθειαι γὰρ οὐδετέρω ποιεῖ δὲ ἐστὶν ἀκοπιῶσι. ἀμφοῖν δ' ἅμα ἐν ἐνδεύτων συνήθειαι γίνονται. ιγ Διὰ τί οἱ ὀπίπιδων ὄσιν οὐκ ἀμφοῖν, ὄσιν αὖ μᾶλλον δὲν ὄσιν ἴσως, τοσούτων μᾶλλον δακρυοῖσι τὰ ὄμματα; πόρον δὲ τὸ ψυχρότερον ἔσιν τὸν αἰεὶ κροσπῶνται ἀσπείταται, ὄσιν ἀλλὰ τῶν χρονον ἀπῆται τῶ σῶματος. ὄσιν ὄσιν ἤν γυμνῶν δέοντων συμβαίνει; τὸ δὲ ψυχρὸν δακρυῶν ποιεῖ ἢ διὰ τὸν ἐναντίον καὶ γὰρ τὸ θερμὸν ποιεῖ δακρυῶν, ὄσιν ὄσιν ἢ δὲ κίνησις δερμότητα ποιεῖ. ἢ διὰ τὴν ὑπό τῷ ἀέρος πληγῶν; ὄσιν γὰρ οἱ ἀέροις ταρσῶν ποιοῖσι οἱ δὲ ἐναντίας τὰ ὄμματα, ὄσιν ὄσιν ὄσιν κροσπῶνται, ὄσιν αὖ θῶν ἐλασῶν, τοσούτων μᾶλλον ποιεῖ πληγῶν μαλακῶν.

F ιδ Διὰ τί τὰ ὑφ' ἄλλα περιβόημα σαρκωῶνται μέρη, ἢ δὲ γαστήρ λεπτότερα γίνονται; ἢ οὐδὲ αὐτῶν κροσπῶνται, ἀλλὰ εἰσφροτέρα; οὐ μὲν ἄλλ' οὐκ ὁμοίως γὰρ μᾶλλον

καὶ ἢ σπῆρ. διὸ καὶ τὸ κροσπῶνται ὄσιν. ὄσιν γὰρ ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ πόσις, καὶ μάλα